

Προσθήκη δύο ετών επί της ηλικίας της συζύγου συνεπώς επάγεται αναλογικῶς ἀφαίρεσιν δύο πέμπτων τοῦ 0.81 ἐκ τῆς ἐν τῷ Πίνακι δεικνυομένης ποσότητος δι' ηλικίας 43 καὶ 35 ἐτῶν.

Δύο πέμπτα τοῦ 0.81 = 324 ποσὸν ὄπερ ἀφαιρούμενον ἐκ τοῦ 5.45 καταλείπει 5.126 ὄπερ εἶναι ἡ ἀπαιτούμενη ποσότης ἡ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς ηλικίας 43 καὶ 37.»

Συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφισθεὶς περὶ Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν (Εἰδικαὶ Διατάξεις) Νόμος τοῦ 1962, τὸ κείμενον τοῦ ὁποῦ ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἔφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἀριθμὸς 44 τοῦ 1962

ΝΟΜΟΣ ΔΙΑΛΑΜΒΑΝΩΝ ΕΙΔΙΚΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΧΗΡΩΝ ΚΑΙ ΟΡΦΑΝΩΝ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :-

Συμφωνία

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν (Εἰδικαὶ Διατάξεις) Νόμος τοῦ 1962, καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Νόμος»).

Ἐρμηνεία

2. Οἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὄροι κέκτηνται, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου, τὴν ἔννοιαν ἣν ὁ βασικὸς Νόμος ἀπέδωκεν εἰς τοὺς τοιοῦτους ὄρους.

Δικαίωμα ἐπιλογῆς τοῦ εἰσφορέως ἵνα παύσῃ νὰ εἶναι εἰσφορῆς

3.-(1) Ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐν τῷ βασικῷ Νόμῳ διαλαμβανομένου, πᾶς εἰσφορῆς δύναται ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ ἐντὸς τοιαύτης περαιτέρω περιόδου, μὴ ὑπερβαινούσης τὰς 30 ἡμέρας ὡς ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ἤθελεν ἐν τινι εἰδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ εἰδοποιήσεως ἐν τῷ τύπῳ τῷ ἐκτεθειμένῳ ἐν τῷ Παραρτήματι, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Λογιστὴν, νὰ ἐπιλέξῃ ὅπως παύσῃ νὰ εἰσφέρει εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1962, καὶ ἐπὶ τούτῳ οὗτος θὰ παύσῃ νὰ εἶναι εἰσφορῆς τοῦ Ταμείου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ βασικοῦ Νόμου.

(2) Ἐπιλογὴ γενομένη δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ εἶναι ἀμετάκλητος.

(3) Τηρουμένων τῶν προβλέψεων τῆς παραγράφου (γ) τοῦ ἄρθρου 5, οἱ δικαιούχοι εἰσφορῆως ἐνασκήσαντος τὸ ἐν ἐδαφίῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς, δὲν θὰ κέκτηνται οἰονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ ὠφελημάτων προβλεπομένων ἐν τῷ βασικῷ Νόμῳ μετὰ τὴν λήξιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐπιστροφὰι χρημάτων

4.-(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 193 καὶ 194 τοῦ Συντάγματος, θὰ καταβληθῇ ἐκ τοῦ Ταμείου εἰς ἕνα ἕκαστον εἰσφορῆα ὅστις ἐνήσκησε τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 δικαίωμα ἐπιλογῆς, ἢ εἰς τοὺς νομίμους προσωπικοὺς αὐτοῦ ἀντιπροσώπους, ὡς ἡ ἐκάστοτε περίπτωσις, τὸ ὀλίγον ποσὸν τῶν εἰσφορῶν αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἔπαυσε νὰ εἰσφέρει εἰς τὸ Ταμεῖον ὁμοῦ μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1962.